

VIA AEREA

LAIKAS

Nr. 415 XX M.

PERIODICO QUINCENAL LITUANO

11 DE DICIEMBRE DE 1967

Anglijos Valiutos Nuvertinimas

Kai "nusivertina" kito kurio krašto valiuta, pav. Brazilijos, Urugvajaus, Bolivijos, tai jokia naujiena ir niekas apie tai nekalba, nes beveik nepaliečia tarptautinių ekonominių santykių. Tačiau Anglijos sterlingų svoro nuvertinimas yra didelis įvykis, kuris daug įtakos turi ir kitų valstybių finansams.

Paskutinio karo pasekmė Anglijos ekonominė padėtis labai nukentėjo — labai įsiskolyta dėl milžiniškų karo išlaidų, neteko kolonijų, nusavintos anglų įmonės užsieniuose (žibalo bendrovės, Suezio kanalas, Argentinos geležinkeliai), neigiamas užsienio prekybos balansas ir kt. Anglija tapo debitorė užsienių atžvilgiu.

Dabartinė darbiečių vyriausybė turi patogią daugumą parlamente, bet problemų irgi turi daug. Vykietijoj laikoma kariuomenė daug kainuoja.

PAKEITI EKSPORTUI

Valiutos nuvertinimas yra blogis didesniai gamybai ir eksportui. Juo norima paskatinti šalies eksportą ir sumažinti, atbaidyti importą. Pav. Argentinos pirkliai mokėdavo už kokį motorą Anglijoj 100 svarų, ir Š. Amerikoj

už tokį pat — 280 dolerių. Taigi, kaina tokia pati ir pirkliai nebuvo lemiamas veiksnys. Tačiau dabar tas motoras Anglijoj kainuoja tik 240 dol. (100 svarų), o JAV-se tebėra sena kaina — 280 dol. Taigi, Argentinai yra akstinas pirkti tą motorą Anglijoj. Tas pats ir kitų šalių prekyboj ir su visomis prekėmis.

Bet Anglija ne vien parduoda. Turi pirkti maisto produktų ir daug žaliavų. Už jas reikia mokėti tiek pat dolerių kiek ir anksčiau, bet svarais jau daugiau. Taigi, kad žaliavos kaina nepakeltų gaminio kainos, reikia ieškoti gamybos kaštų nupigginimo — spartinti darbą, vis daugiau mechanizuoti produkciją.

Nuvertinimas padarytas gana "santūriai" — vietoj 2,80 dolerių už vieną svarą, dabar skaitoma 2,40. Nuvertinta tik 14,3% nes didesnis % galėtų paskatinti ir kitas valstybes tokiam pat žygiui. O visuotinis nuvertinimas neturėtų jokio tikslo.

Kokios pasekmės šio nuvertinimo Argentinai? — Eksportas į Angliją pasunkės, nes Argentinos produktų kainos (mėsos, kiaušinių, vilnų ir kt.) Anglijoj pakils. Aukštieji pareigūnai jau išvyko Anglijon tartis.

TUKUMANO PROVINCIA LAIMI 1000 MILJ.

Tukumano prov. skolinga Anglijos firmoms 8.470.708 svarus sterlingų už El Cadillac užtvankos pastatymą. Ta skola senuoju kursu reišktė 8.343 milij. pezu, o naujuoju kursu tik 7284 milij., reiškia, provincijos skola sumažėjo 1059 milijonais.

DANAI NENORĖJO DOLERIŲ, BET LITŲ

Pabaigai maža digresija apie Lietuvos lito santykį su doleriu. Nuo 1922 metų spalio 1 d. (lito įvedimo data) iki 1933 m. 1 litas buvo lygus 0,10 dol., bet tikroji lito atrama buvo auksas, 1 litas = 0,150.462 gr. gryno aukso. Kada JAV išėmė iš apyvartos aukso monetas ir auksą paliko tik Fort Knox rūsiuose, tai dolerio paritetą nuvertino 41%. Tačiau Lietuvos vyriausybė lito nuvertino, palikdama jį prie nustatyto aukso pariteto, ir jo santykis su doleriu tapo 1 litas = 0,1693 dol., arba 6 litai už dolerį.

Viena danų firma, pastačiusi Telšių — Kretingos geležinkelio ruožą 78 klm. ilgio, kurį baigė 1932 m., sutarė pažymėti, kad likusi skola turės būti mokama doleriais (ne per daug pasitikėdama mažos Lietuvos valiuta). Įvykus dolerio nuvertinimui ši firma kėlė pretenzijas gauti litais ar auksu. Lietuvos vyriausybė nesutiko, siūlė bylą perduoti Tarptautiniam Hagos teismui. Tačiau danai, nemtydami vilčių laimėti, priėmė doleriais.

N. B. Lietuva turėjo tris bylas sname teisme ir visas laimėjo. Kada nors apie jas prisiminsime skaitytojams.

IŠ VISO PASAULIO

MIRĖ KARD. SPELLMAN

New Yorko ark. kardinolas F. Spellman, sulaukęs 78 m. mirė gruodžio 2 d. Buvo nepaprastų gabumų, veiklos ir neišsenkančios energijos asmenybė.

• Gedulas Urugvajų del prezidento mitties. Gen. Oscar Gestido parėmęs valdžią kovo 1 d. išbuvo pareigose tik 9 mėnesius. Širdies smūgio ištiktas mirė š. m. gruodžio 6 d.

• Taip pat gruodžio 6 d. Arvienas iš svarbiausių organizatorių Argentinijoje mirė gen. O. Arana, rių ir dalyvių revoliucijos, kuri 1955 m. nuvertė diktatūrą.

• Indijoj, įvyko žemės drebėjimas. Netoli Rombėjaus sugriautas vienas miestelis, kur žuvo virš 100 žmonių.

• Portugalijoj dėl didelių liūčių, iš 25 į 26 lapkričio, išsilieję upeliai sugriovė daug namų ir vandeny žuvo 360 žmonių.

• Kolumbijoj Čikinkina miestely mirė 80 žmonių valgė duonos, kuri per neapsižiūrėjimą buvo iškepta su "parathion". Tai stiprus nuodai, kuriais purškiamos žydinčios obelys ir kiti vaismedžiai.

"EL TIEMPO"

Mendoza 2280, Avellaneda, Buenos Aires
T. E. 208 - 5027
Reg. Nacional de la Propiedad Intelectual
Nr. 937.649
Director responsable — A. STEIGVILA

CORREO ARGENTINO CASA CENTRAL	Franqueo Pagado Concesión N° 4618
	Tarifa Reducida Concesión N° 1384

SESERYS IR BROLIAI LIETUVIAI,

KALĖDŲ ŠVENČIŲ ir N. 1968 METŲ proga nuoširdžiai sveikiname Jus gyvenančius laisvajame pasaulyje ir pavergoje Tėvynėje.

Didžiųjų švenčių dienos atneš į mūsų namus ir šeimas daugiau artimumo bei šilumos, tarpusavio susipratimo bei atleidumo dvasios, pasilinkėsim vieni kitiems svekatos, laimės ir sėkmės.

Prateškim taip pat šiuos savo linkėjimus į mus apimančią bei jungiančią Pasaulio Lietuvių Bendruomenę, kad joje sklįstų ir įsigalėtų tautinio solidarumo jungtis. Aukokimės ir daugiau visi dūrbkime savo Tautos laisvei, kad ateinantieji Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimo ir sukaktuviniai Lietuvos Laisvės Kovos Metai artintų jos išsivadavimą iš sovietinės okupacijos jungo ir nedalios.

Būkim vieningi ir stiprūs tautinėje savo Bendruomenėje. Kovokim už laisvą ir nepriklausomą Lietuvą!

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės
VALDYBA

Pirmininkas Juozas J. Bachunas
Vicepirmininkai Stasys Barzdukas, dr. Algirdas Nasvytis,
Alfonsas Mikulskis, Vytautas Kamantas
Sekretorė Milda Lenkauskienė
Iždininkas Julius Staniškis
PLB Kultūros Tarybos Pirmininkas dr. Jonas Puzinas

Gruodžio 23 d. 21 val. Susivienijimas Liet. Argentinoje, savo patalpose, Avda. San Martin 3175, Lanus, ruošia

KALĖDŲ EGLUTĖ — LUNCH VAIŠES

Mažųjų Ansamblis, vadovaujamas Ir. V. Simanauskienės, suvaidins dviejų veiksmų Kalėdų pasaką — "GYVI ŽAISLIUKAI".

ARGENTINOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

šių metų gruodžio 17 d. mini savo
METINĘ ŠVENTĘ IR LIETUVOS
KARIUOMENĖS MINĖJIMĄ

su sekančia programa:

17 val. Mišios Aušros Vartų bažnyčioje už visus žuvusius dėl laisvės.

18 val. Vainiko uždėjimas prie kryžiaus su žodžiu. Tuojau po pamaldų Lietuvių salione programa su paskaita, tautiniais šokiais, dainomis ir vaišėmis.

Naujųjų Metų Sutikimas

A. L. CENTRE — TABARĖ 6950 — Buenos Aires
Sekmadienį, gruodžio 31 d. 22 val.

Prie BANKETO — VAKARIENĖS, bendroje šeimoje, sutiksime Naujuosius 1968 Metus. Įėjimo bilietus prašome įsigyti iš anksto. Įeinant nebus parduodama. Vaikams nuo 5 iki 15 metų 500 pezu, moterims 700 p. ir vyrams 800. Galima gauti raštinėje ar bufete, ir pas L. C. narius. Tel. 60-1765 ir 60-0298. Jaunimas ruošia Naujųjų 1968 metų šokius nuo 1 val. iki aušros ALC Jono Skinkio vardo sporto aikštėje. Lietuviams įėjimas į šokius veltui. Visus maloniai kviečia dalyvauti.

Rengimo Komisija

Tradicinė Kalėdų Eglutė

A. L. CENTRE — TABARĖ 6950 — Buenos Aires,
pirmąją Kalėdų dieną — gruodžio 25 d., 17 val.

Programoje Mažųjų ansamblis PAPARTYNAS vad. Rosita Rukšėnaitė.
Kalėdų Senelis vaikučius apdovanos saldumynais. Svečiai galės vaišintis sidra ir pan dulce.
Maloniai kviečia dalyvauti visus - didelius ir mažus.
Rengėjai

1967 m. gruodžio mėn. 16 d. Temperley "Aušros" choras

RENGIA ĮDOMIĄ LIETUVIŠKĄ GEGUŽINĘ

Pp. Žekių sode — prie 7 ir 14 gatvių kampo, Villa Sastre, Temperley, patogiai priveža iš Temperley stoties aut. "La Perla" Nr. 21 arba Nr. 103, iš Lomas de Zamora st. aut. 66 (Nr. 4) arba 78.

Muzika, šokiai, vaišės ir programa — Pradžia 17 val.
Tokios gegužinės tik Lietuvoje buvo rengiamos. Maloniai laukiame atsilankant!

Įėjimas \$ 300.-

Viešpaties Valiai atskyrus iš gyvųjų tarpo

KAZIMIERA ŠIMKUTĖ — PADVALSKIENĖ,

jos vyrą, nenuilstantį lietuvių kolonijos veikėją, Igną Padvalskį ir visą jo šeimą nuoširdžiai užjaučiame.

"Sv. Cecelijos" choras ir Radijo V-lė "Lietuvos Aldai"

Skaudaus Hūdesio valandoje,

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI

mirus, jos vyrui Ignui Padvalskui ir visai šeimai reiškiamo mūsų gilią užuojautą.

Vincas ir Adelė Grigalčiai ir Rikardas Jasiulis su šeima

Negailestingai mirėliai atskyrus iš gyvųjų tarpo skaitlingos šeimos motiną

KAZIMIERA ŠIMKUTĖ — PADVALSKIENĖ,

jos liūdintį vyrą I. Padvalskį ir visą jo šeimą nuoširdžiai užjaučiame.

Kostantinas ir Anelė Račkauskai su šeima

Negailestingai mirėliai atskyrus iš gyvųjų tarpo skaitlingos šeimos motiną

KAZIMIERA ŠIMKUTĖ — PADVALSKIENĖ,

didžio sielvarto prislėgtus jos vyrą Igną Padvalskį, sūnus ir anūkus giliai užjaučiame.

Stasys ir Rosa Poviloniai su šeima

Nuoširdų lietuvių kolonijos veikėją Igną Padvalskį, jo sūnus, dukras ir anūkus, skaudžios nelaimės valandėje — netekus savo žmonos ir motinos

KAZIMIEROS ŠIMKUTĖS — PADVALSKIENĖS,

giliai užjaučiame.

Antanas ir Natalija Paršeliai,
Ernestas Paršelis su žmona ir Rapolas Paršelis

COMISION VIAJE DE ESTUDIOS DE INGENIERIA ORGANIZA

Festival Internacional de la danza COKTAIL — BAILE

TABARE 6950 — V. LUGANO 23/12/1967

MYKOLAS MORKŪNAS

Ieško pusininko gerai suprantančio staliaus darbą. — Kreiptis asmeniškai: Indalesio Gomez ir Carabelas gatvių kampas, Villa La Perla, Temperley. Iš Temperley stoties gerai priveža Col. 21 ir 103.

Okupuotoje LIETUVOJE

• Lapkričio 10 d. Kaune staiga mirė buvęs žurnalistas Jopas Kauneckis. Sausio 7 d. būtų sulaukęs 69 metų amžiaus.

• Buvęs Amerikos lietuvių veikėjas, vertėjas ir laikraštinkas Karolis Vairas-Račkauskas lapkričio 16 dieną minėjo 85 m. sukaktį.

• Lapkričio 14 d. suėjo 75 m. amžiaus Mykolui Karkai, uoliam muzikinės bei teatrinės veiklos skatintojui ir vadovui Panevėžy per beveik penkis dešimtmečius. Jausmingą sveikinimą M. Karkai ta proga parašė vienas iš daugelio buvusių jo mokinių — poetas Kazys Inčiūra, liudydamas, kad M. Karka tebesas „jaunesnis už daugelį jaunų“.

• Lapkričio 15 šešių dešimčių metų amžiaus susilaukė operos solistas (baritonas) Juozas Mažeika. Operos solisto karjerą jis pradėjo Kaune, 1930 metais ir joje sėkmingai reikšėsi daugiau kaip 30 metų. Prieš keletą metų nuo scenos pasitraukė.

• Vilniaus filharmonijos styginis kvartetas baigė eilę koncertų Švedijoje. Stockholmo radijas įrašė į juosteles jų atliekamus Haidno ir Juzeliūno kvartetus. Ateinančių metų pradžioj kvartetas kviečiamas į Islandiją.

• Trys tarptautiniai politiniai sąjūdžiai lapkričio mėnesį viešai pasisakė prie bolševikinės rusų revoliuciją ryšium su jos 50 metų sukakties minėjimu.

Vidurio — Rytų Europos Socialistų Sąjunga išleido Londone išsamų pareiškimą, kuriame visų pirma pabrėžė, kad bolševikai nuvertė ne caro režimą, o tą re-

žimą jau nuvertusią koalicinę liberalų ir demokratinių socialistų vyriausybę, ir kad bolševikinė revoliucija tik vėl užgniaužė Rusijoje tada ką tik gimusią laisvę bei atkūrė priešpaudą, žiauresnę už buvusiąją.

Pareiškime pabrėžiama, kad rusų bolševizmas sužalojo ir diskreditavo socializmo idealus ir išdavė bei paniekino socialistinio internacionalizmo dėsnius. Sovietijos karinė galia nėra socialinės pažangos ženklas.

Lietuvos Socialdemokratų Partijos atstovai tos sąjungos vadovybėje yra J. Glemža ir J. Vilčinskas.

• Lapkričio 3-6 d. Eichholze Vokietijoje, įvyko Europos Krikščionių Demokratų Sąjungos — (EUDC) suvažiavimas, kuriame Lietuvių Krikščionių Demokratų Sąjungai atstovavo dr. P. Karvelis (LKDS įgaliotinis Vokietijoje) ir A. Venskuskis iš Paryžiaus, UEDC Vyriausio Komiteto narys. Suvažiavime dalyvavo septyniolikos Europos kraštų krikščionių demokratų atstovai. Suvažiavime buvo paliestas ir bolševikinės revoliucijos sukakties minėjimas. Ryšium su tuo metu pasakyta Brežnevo kalba, kurioje tasai teigė, kad sovietinė kariuomenė nesanti jėga užėmusi jokios svetimos teritorijos, dr. P. Karvelis tuojau pateikė pareiškimą, nurodydamas, kad raudonoji armija, tarp ko kita, yra ir tebe laiko smurtu užėmusi Baltijos Valstybes.

Lietuvių KDS atstovai pateikė suvažiavimui informaciją apie

Baltijos valstybių nepriklausomybės atstatymo sukakties minėjimą 1968 metais.

• Tarptautinė Valsiečių Sąjunga (International Peasant Union) lapkričio 11 d. N. Yorke priėmė deklaraciją, kurioje kaltina Sovietų Sąjungą dėl politinės priešpaudos, socialinio neteisingumo, žmogaus teisių pažeidimo, fizinio ir moralinio genocido bei ūkinio žmonių — ypač valsiečių — išnaudojimo. Kartu pareiškiamas šios egziliuje veikiančios organizacijos solidarumas su savomis prieš okupantą ir komunizmą kovojančiomis tautomis.

Lietuvos Valsiečių Liaudininkų Sąjunga yra tos Tarptautinės Valsiečių Sąjungos narys. LVL S atstovai toje sąjungoje yra A. Devenienė, B. Paramskas ir J. Audėnas.

• Latvijos Nepriklausomybės Dienos proga Valst. Sekr. Dean Rusk parašė pasveikinimo laišką Latvijos atstovui Washingtono dr. Arnoldui Spekke. Sveikindamas, Valst. Sekretorius pareiškė: „Latvių tautos ryžtas ir patvarumas, rodomas tėvynėje ir svetur, yra įkvėpimo šaltinis visiems tikintiems laisvės ir apsisprendimui. Pastovus Jungtinių Valstybių atsakymas pripažinti prievartinę Latvijos inkorporaciją į Sovietų Sąjungą yra aiškus mūsų atjautimo latvių siekiams įrodymas“.

• Stuttgarto radijas (Vokietijoje) lapkričio 19 d. išsiskyrė pusvalandį paskyrė senovinėms lietuvių dainoms — atsisveikinimams su išvykstančiais į karą. Programa buvo susieta su žuvusių karių atminimo diena. Klausytojams buvo aiškintas karą nekurstantis, o apgailėjantis lietuvių dainų turinys.

“LAIŠKŲ LIETUVIAMS”

Konkursas suaugusiems ir jaunimui

Antrasis Vatikano susirinkimas pravėrė Bažnyčios duris visokioms permainoms, kurios vienu džiugina, kitus sukrečia. „Laišku Lietuviams“ redakcija nori suteikti progą visiems pasisakyti, kaip tos permainos juos paveikia. Todėl skelbia rašinio konkursą tema „Kaip aš vertinu tai, kas šiais laikais dedasi Bažnyčioje“. Vertinant atsiųstus rašinius bus atsižvelgiama į jų faktiškumą bei asmeninį nusistatymą.

Rašiny (straipsnis, beletristinis vaizdelis ir kt.) turi būti ne ilgesnis kaip 3000 žodžių, pasirašytas slapyvardžiu ir išsiųstas kartu su atskirame vokelyje įdėta tikrąja autorium pavarde bei adresu „Laišku Lietuviams“ redakcijai, 2345 W. 56th Street, Chicago, Ill. 60636, U. S. A. Konkurso terminas — 1968 m. vasario 1 d. (pašto antspaudo data). Atsiųsti rašiniai tampa žurnalo nuosavybe ir gali būti jame spausdinami. Vertinimo komisiją sudaro: Aloyzas Baronas (pirma), kun. Vytautas Bagdonavičius, MIC, Jonas Bagdonas, Dalia Kučienė ir Florentina Kurgonienė. Skiriamos premijos: I — 100 dol., II — 50 dol., III — 25 dol. Premijoms 100 dol. jau yra įteikęs V. Kuliešius.

Įdomu taip pat žinoti, ką gi mūsų jaunimas galvoja apie permainas Bažnyčioje. Verta ir jiems patiems apie tai pasvarstyti. Todėl ta pačia tema skelbiama rašinio konkursas jaunimui, ne vyresniam kaip 20 metų amžiaus (siunčiant rašinius, pažymėti „jaunimo konkursui“).

Skiriamos dvi premijos: I — 50 dol. ir II — 25 dol.

„Laišku Lietuviams“ redakcija

PADEKA URUGVAJAUS LIETUVIAMS

Lankantis man Urugvajų su lietuviškoms filmoms turiu garbę padėkoti ULK Draugijos Valdybai už pakvietimą ir visokeriopą pagalbą suruošti patengimą minėtos draugijos salėje spalio 21 ir 22, 1967. Nuoširdžiai dėkoju pirm. St. Godai ir ponai Aldonai Godienei už svetingą globą man viešint Urugvajuje; kun. J. Gedriui ir kun. P. Dauginčiui už paskolintus aparatus; Edm. Andriuskevičiui, Vyt. Doreliui ir kitiems už techninę pagalbą; Lietuvos Atstovui p. A. Grišonui su poniu už pietų vaišes ir padovanojimą meniško lietuviško kryželio; rašyt. p. K. Čibirui už išleistuves ir vaišes miesto centre; p. Bartaišui už sidabrinį vyri; p. Bartininkaičiui ir jo padėjėjui už foto padarytas nuotraukas; A. Zupkai už atvežimą savo autu į stoją; Liet. parapijos ir p. J. Vaštako radio valandėlės, Laikui ir A. L. Balsui už padarytą propagandą; Gintaro ansambliui ir visiems organizatoriams prisidėjusiems prie parengimo ir skaitlingiems lietuviškų filmų spektaklių dalyviams — pakartotinai tariau nuoširdžiausią lietuvišką Ačiū!

J. Gilvydis

Skaityk ir platink „LAIKĄ“

RED. IŽANGINĖ PASTABA

Keblu santykiuoti su žmonėmis, kurie yra iš visiskai skirtingų sferų. Su jais labai maža tegalima rasti „bendrų terminų“. Matosi, kad nei apacioj dedamo laiško autorius p. Vyt. Balčiūnas, nei A. L. Balso redaktorius nėra dalyvavę žurnalistinėje veikloje Nepriklausomoj Lietuvoj nei aktyviai, nei net pasyviai — atydziau skaitydami ano meto laikraščius.

Lietuvoje jau buvo susiformavusios savos žurnalistinės etikos tradicijos, esmėje sutapusios su tarptautine žurn. etika. Taip pav. buvo priimta, kad asmuo ar institucija paliesti laikraštį, kreipiasi į tą patį laikraštį „atviru laišku“, paaiškindami ar atitaisydami paskelbtą dalyką. Laiško autorius laukia atitinkamą laiką išspausdinant savo atsiliepimą, arba redakcijos pranešimo, kad laiškas nebus įdėtas. Tada jis turi teisę kreiptis į bet kurį kitą periodinį organą ar kuriuo kitu būdu ieškoti satisfakcijos.

„Laiko“ redakcija gavusi iš p. V. Balčiūno šį laišką, esant numeriu jau spaudoje, padavė rinkimui (li-notipininkams) sekanciam.

Laiško rašytojas „dėl viso ko“ pasiuntė savo laišką ir ALBalsui, ar pats jo pradžią nukirpęs, ar Kost. Norkus ją nukirpo, kur jam nepatiko. Pagaliau, ne taip tas svarbu.

ALBalsas nespausdino ankstybesnės L. Centro valdybos jam nusiųstą laišką dėl labai tendencingų ir klaidinančių žinių ten tilpusių apie draugijos veiklą ir asmenis, bet mielai talpina jam patikusią V. Balčiūno laiško dalį, nors ir kitam laikraščiui adresuotą. Tai jo „piratiška etika“ — sviesti, kad ir mažą pasigautą grumstelį į kaimyno sodą. Po to, mes jau neturėtumėm moralinės pareigos šį laišką dėti, bet jį skelbiame autoriaus patenkinimui ir ši — tą paaiškindami.

Antrąją laiško dalį, kuri jau tilpo Balse, dedame smulkesniu šriftu.

Atviras laiškas

“LAIKO” KELIAUJANČIAM BENDRADARBIUI

Įdomus buvo „Laiko“ 412 nr. Ypač 4 ir 5 pusl., kuriuose keliomis nuotraukomis ir straipsniais atžymėta 41 m. Argentinos Lietuvių Centro sukaktis. Man, dabar gyvenančiam Kanadoje, malonu matyti nuotraukose pažįstamus veikėjus, kurių tarpe yra ir mano buvusieji bendradarbiai — dabartinės valdybos nariai. Kaip buvusios, taip ir šita valdyba stengiasi savo veiklą atžymėti spaudoje. Vieniems tai sekėsi be didelio vargo, o kitiems tenka „paprakaituoti“ ir pasidžiaugti

nuveiktais darbais straipsniuose. Kadangi ALC veikla man gerai žinoma, tai pateiktuose aprašymuose neradau nieko naujo. Tai tęsinys anksčiau buvusių valdybų pradėtų darbų ir gerai nustatyto švenčių plano. Tik naujenybe skaitau „draugiškumo vakariene“, kuri dar neatsiekė savo tikslo, bet ateitis parodys... ir gal aš klystu. Ne tuo reikalu aš rašau, nes „Laiko“ 412 nr. radau „literatūrinį deimantuką“ apie ALCentrą. 5 pusl. yra straipsnelis pavadinamas „tiesos ieškotojai“, kurį rašo „keliaujantis bendradarbis“.

Ties juo ir stabtelėsiu. Jei straipsnyje nebūtų paminėtos mano prietelių ir ALC kūrėjų-veteranų vardai ir pavardės, tai praleisčiau ir šį „žurnalistų“ etikos nesupratimą.

Straipsnelio autorius „netyčia“ užėjo į ALC bufeto sandėliuką. Aišku, sandėlys — ne salonas ir pilnas „dėžių, bonkų, slautožiu“... Jis užėjęs rado šnekant keletą vyrų, bet jų kalbos nesupratęs, nes techniškai terminai jį taip suklaidino, kad „iš didelio rašto, išėjo iš krašto“... Toliau „rašė“ stebėjosi pakliuvęs į kokių tai studijų „saulės gimnaziją“ ir tuojau ėmėsi ieškoti to klubo įsteigimo datos, bet jokių būdu neradęs, užtvirtina, kad ne „67“-tais. Čia aš pagelbėsiu: nuo to laiko, kai veikia ALC bufetas yra reikalingas ir sandėlys. Tik nesutiksiu, kad ALC nariai, turėdami tokia graži salę, studijoms pasirinktų sandėliuką... Toliau išdėstyti sakiniai nieko ypatingo nereiškia, o tik rodo autoriaus sugebėjimą rašyti, tal ką perskaitęs ir pats nesupranta. Jei tik tuo būtų baigta, rašinį skaitytiau nevykusių feljetonu, bet nuoširdžių ALC narių pavardės mane labai nustebino.

Nevietoj išvardinti šie asmenys: Romualdas Narbutas, Antanas Vytyrus, Jelinskas Petras, Juozas Antanaitis, garbės nariai Jonas Gradeckas ir Vincas Norkaitis ir jie yra skaudžiai įžeisti. Tai nevykęs „pagarsinimas“ lietuviškoj spaudoj. Jų pastangos ir atlikti draugijai darbai nėra verti tokio atpildo. Visi nariai daug pasidaravo, bet aukščiau minėtų pasiaukojimas ALC neįkainuojamas. Nesusiveda ir pažymėta VB su laipsniais, gal tai korektūros klaida, nes sakiny — beprasmis. Rašant tokias „pavadas“ reiktų prisilaikyti žurnalistų etikos, kreipiant dėmesį minint garbingų ALC narių pavardes. Žinoma, tai reikalas išdėdusiu, kuriems patarčiau tokį korespondentą patraukti garbės teisman. Tikiuosi, kad ALC valdyba tuo atžvilgiu padarys atitinkamas išvadas.

Su pagarba — Vytautas Balčiūnas

KELETA ŽODŽIŲ P. V. BALČIŪNUI

Suprantama, kad Tamstos turimi darbai kartais verčia rašyti paskubomis, be plano. Ir taip išėjo, kad laiškas adresuotas „Laiko“ keliaujančiam bendradarbiui, bet tekstas skiriamas redaktoriui, apie „kel. bendradarbi“ kalbant kaip apie 3-ji asmenį. Kam iš tikrųjų skirtas laiškas?

Kitas dalykas dėl tų „VB“ su laipsniais, kurios

„nesusiveda“ (vieno lituanisto ir P. L. B-nės veikėjo paleistas naujadaras — originalybė pradeda prigyti, eh!). Jeigu „dėl didelio rašto išėita iš krašto“, tai kartais „dėl mažo rašto net iki vidurio nenueninama“. Sutrumpiname VB nerekia ieškoti alkoholio nei temperatūros laipsnių. Mažasis skritulėlis viršuje kartais reiskia „laipsnį“, o kartas sutrumpinto žodžio paskutinę raidę „o“. Ir tai Jus suklaidino ir neleido rasti sakiny prasmės, nor jį gana aiški. Būtuomet pažvelgti į kurį nors tarptautinių išsireiškimų arba ispanų-anglų kalbos žodyną. Galėtumėm rekomenduoti „Spanish English Dictionary“ (išleista Čikagos universiteto). Nebrangus ir labai naudingas. Ten, 222 pusl. būtuomet atradę, kad „VB“ = O.K.“ ir būtų Jums „susivedę“.

Leiskit priminti, kad rašytina sandėlis, ir ne „sandėlys“, salonas, bet ne „salonas“. Žodynai leidžiami ne knygdėtei papuošti, bet laiks nuo laiko reikia juos ir pavartyti. Labai geras prof. J. Balčikonio ir kt. redaguotas „Dabartinės lietuvių kalbos žodynas“. Patartumėm juo naudotis.

Pereitam „Laiko“ numerio tilpo paaiškinimas dėl ano „nesutikimų straipsnelio“ ir atsiprašymas tų asmenų, kurie būtų palaikę humoristinę formą kaip įžeidimą. Mūsų korespondentas norėjo ypatingai paminėti tų šešių asmenų nuopelnus draugijai. Straipsnelio paskelbė abu laikraščiai keletą paskutinių numerių plačiai įvertino ir iškėlė jų darbus L. C. veikloje. Taigi, laikome atsiektą mūsų tikslą.

NEGIMĖ LIUDININKAI NEPADĖS

Kadangi dalyvauju ALOS Taryboje, tai ir man atėjo ALBalso redaktoriaus laiško, siųsto šiai tarybai, kopija. K. Norkus rašo, kad Spaudos Fondo leistoje Lietuvoj enciklopedijoje tilpęs jo paveikslas ir visiškai ne taip apibūdinamas jo asmuo, kaip tai daro vienas narys (ne vienas, bet keleta. Red.) šioje taryboje. Mano vienas draugas humoristas tokiais atvejais sakydavo: „Tas buvo labai senai, be to, dar neteisybė“. Nereikia remtis neišspausdintais leidiniais.

Nesitikėdamas mano atmintimi, nuėjau pas mano švogerį. Jis daugiau pamokytas, gyvena čia jau daug metų ir pirkdavo tą enciklopediją. Pasirodo, kad Lietuvoj leistos enciklopedijos išėjo tik 9 tomai. Pasiibaigę žodžiu „IND“, taigi, gana toli iki raidės „N“ — Norkus. Rusų okupacija 1944 metais nutraukė šio kultūrinio paminklo užbaigimą. Teisingai senovės lietuviai sakydavo: „Su melagyste nuėisi, bet nesugrįši“.

Nesišauki negimusio liudininko blogai bylai paremti!

S. Raudonviršis

Sekmadienio Dimečiai

ADVENTAS LAIKŲ TEKMĖJE

Su adventu prasideda nauji bažnytiniai metai. Nes adventas reiškia naujųjų laikų pradžią — laukimą Kristaus atėjimo. Pats žodis "adventus" lotynų kalboje reiškia atėjimą. Pirmasis ir tikrasis adventas truko tūkstančius metų, nes jis tęsėsi nuo pirmųjų tėvų išvairo iš rojaus iki Kristaus atėjimo, kitaip sakant tęsėsi visą žmonijos laikotarpį iki Kristaus. Niekas tiksliai negali pasakyti kiek tūkstančių metų prabėgo, bet liturgija simboliniai vaizduoja per keturias savaites, kurios vaizduoja keturius laikotarpius: 1) nuo Adomo iki Abraomo, 2) nuo Abraomo iki žydų įžengimo į Palestiną, 3) nuo pirmo karaliaus Sauliaus iki žydų ištrėmimo į Babiloniją ir 4) nuo Babilonijos iki Kristaus laikų.

ISTORINIAI LAIKOTARPIAI

Tas visas laikotarpis dar vadinamas Senuoju Įstatymu, nes jame Dievas vykdė savo nutarimus per patriarchus, karalius ir pranašus, duodamas savo nurodymus ir Sinajaus kalne 10 Įsakymų. Tai tarytum buvo paruošimo laikas pasaulio Išganytojui — Kristui. Visas Senasis Įstatymas yra persunktas ilgesio ir laukimo Mesijaus, kuris turėjo pasirodyti didžiausiam žmonijos suspaudime. Jau pirmiesiems tėvams po nusikaltimo buvo pranešta, kad ateis "moteriskė, kurios ainis sutrins žalčiui galvą".

Vėliau Abraomui buvo apreiškta, kad iš jo ainijos ateis išdavimas. Dievo pažadai vis labiau aiškėjo, kai prasidėjo žydų išva-

davimas iš Egipto nelaisvės ir jų apgyvendinimas pažadėtoje žemėje. Tai buvo tarytum paveikslas būsimo išvadavimo iš nuodėmės vergijos ir sukūrimas naujos Dievo tautos. Žydų tauta gavo Dievo įstatymus ir su ja Dievas padarė sandorą: Dievas pažadėjo vesti savo tautą iki galo. Nežiūrint, kad toji tauta buvo dažnai nepaklusni, Dievas jos neapleido, bet jai vadovavo, ją dažnai baudė, jai siuntė pranašus, kurie turėjo savo tautą prirengti atgailai.

Kaip tik žydų nelaisvės metu Babilonijoje pasireiškė pranašas Jeremias, kuris kvietė savo tautą prie atgailos ir tęsė kitų pranašų skelbimą apie Mesiją — Išgelbėtoją. Žinoma, Izraelio tautai tuomet daugiau rūpėjo grįžimas į Palestiną, o grįžę bandė atstatyti naują tvarką ir šventyklą, bet užėję nauji karai, vėl suskaldė Izraelį, kol pagaliau pasibaigė romėnų galybės pakilimu ir Palestinos užvaldymu.

Tokiu būdu žydų svajonės išsilaisvinti iš vergijos buvo palaidotos visai. Ir kaip tik tuo momentu ateina Kristus.

LAIKŲ PILNYBĖS ANGOJE

Visas Senasis Įstatymas būtų galimas pavadinti nuolatiniu saukimu "Rorate coeli desuper" — Išliekite dangūs iš aukštybių Gelbėtoją". Netik žydų tautos dramatiška istorija, jos kovos dėl išsilaikymo, bet ir visas anuometinis pasaulis jautė ilgesnį geresnių laikų, išlaisvinimo. Išivaizduokime gerai anuometinę padėtį: iš vienos pusės galingieji ro-

mėnai, kurie užvaldė pasaulį ir visos kitos tautos, kurios buvo pavergtos, nešė sunkią vergijos našta; vergai statė miestus ir palacius, o turtingieji susirinkę cirko aikštėse linksminosi.

Iš anų laikų yra išlikęs posakis "duonos ir žaidimų", kitaip sakant gerai pavalgyti ir paskui pasilinksmini. Galima suprasti, koks turėjo būti žemas moralinis lygis netik romėnų, bet ir visų pavergtųjų tautų, kurios nešė vergijos pančius. Tai būtų galima palyginti su šių dienų kitos imperijos užvaldymu pasulyje, iš kurio ateina balsai "Gelbėkite mus, nes mes žūname".

Lygiai iš anų laikų raštų sužinome, kad netik žydų tautos pranašai, bei ir pagonių rašytojai išreiškė gilų ilgesį naujų laikų. Kas galėjo pakeisti laikų tekme, kas galėjo atnešti moralinį atsigavimą ir dvasinį atnaujinimą? Tiktaip pats Dievas, arba Dievas tapęs žmogumi — Kristus. Kristus misija pirmoje eilėje buvo išlaisvinti žmoniją iš nuodėmės vergijos, o kartu ir atnešti žmonėms naują dvasią, kurioje gimtų artimo meilė, teisingumas ir taika.

Jeigu ir po dviejų tūkstančių metų dar neviskas yra įgyvendinta su Kristaus ir jo Bažnyčios pagalba, tai galima įsivaizduoti kaip šiandien pasaulis atrodytų, jei Kristus nebūtų atėjęs mūsų išgelbėti, kokioje bedugnėje būtume atsidūrę. Dėka Kristaus mokslo, jo gyvenimo pavyzdžio ir jo išganingos mirties ant kryžiaus, turime krikščioniškos tvarkos supratimą, turime naują gyvenimo planą. Jeigu jo nesilaiko daugelis krikščionių, tuomi jie patys save pašmerkia sunykimui ir užmiršimui.

Kristaus Evangelija visada yra gyva ir aktuali, tik turime ją pritaikinti mūsų gyvenime. Bandykime šio advento metu kartu su pranašu Izaiju melstis "Rasokite dangūs iš aukštybių ir atsiųskite Išgelbėtoją".

kun. Augustinas

IŠ KATALIKIŠKO PASAULIO

• Ruošiamas Naujas Kanonų Teisės kodeksas. Aktyviai dirbama dviejose komisijose. Kard. Peicle Felici koordinuoja ir prižiūri reformos studijas. Dabar veikiantis kodeksas buvo paruoštas kard. Gasparri.

• Urugvajaus vyskupų komisija paruošė turizmo apaštalavimo planą. Daugiau lankomuose

turistų centruose ir paplūdimiuose bus laikomos pamaldos įvairiais kalbomis, statomos bažnyčios, leidžiama literatūra.

• Prancūzijoje iš dešimt bažnytinių santuokų viena išyra dėl teismo duodamų skyrybų. Jų dauguma vėliau susituokia civiliška. Tai labai silpina šeimų pastovumą ir vaikų auklėjimą.

Avellanedos Ganytojas Mons. Jeronimo Podesta

Vysk. Jeronimas Podesta, Lietuvių Aušros Vartų parapijoje

Avellanedos vysk. J. Podesta daugiausia savo laiko skirdavo tiesioginiam santykiavimui su tikinčiaisiais ir savo vyskupijos kunigais. Avellanedos rajone koncentruojasi žymus procentas Argentinos pramonės. Tai perdėm fabrikų rajonas. Tirstai apgyventas darbininkų šeimų.

Ganytojas nelaukdavo kol jo globai pavestieji ateis jo ieškoti vyskupijos katedron. Jis pats jų ieškodavo. Eidavo į fabrikas, į darbininkų susirinkimus, viešose salėse laikydavo paskaitas. Visur nešdamas Kristaus žodį ir paskutiniųjų popiežių socialinę doktriną.

Jo didžiausias rūpestis buvo

celti darbininką materialiai ir dvasiniai. Neklystant galima tvirtinti, kad vysk. J. Podesta buvo pats žymiausias propagatorius paskutinės enciklikos "Tautų Pažanga". Apie ją rašė, kalbėjo susirinkimuose, skelbė pamokslus. Jo beriamas sėkla nešė derlių. Didelė dauguma jį sekė.

Tačiau kenkėjų niekados netrūks. Užteko kai kurių asmenų blogos valios ar nesupratimo, kad garbingasis ganytojas turėtų nutraukti savo apaštalavimą. V. J. Podesta buvo paprašytas atsakyti iš pareigų. Tai padarė ir gruodžio mėn. 5 d. perdavė vyskupijos valdymą administratoriui vysk. Ed. Pironio.

PER COLORADO IR NEW-MEXIKOS KALNUS Į KALIFORNIJĄ

Palikęs Omahos miesto lietuvius giliame miege apie viduknačių vėl pasileidau kelionėn per audras ir žabus Colorado linkui, kur apie vidudienį pasiekiau Denver miestą, atsilaukiau Šv. Dvasios bažnyčioje mišias ir paskambinau telefonu vienam lietuviui — Donaldui Tamulioniui, kuris greitai pribuvo. Tai trečios kartos lietuvis, jaunas studentas, bet pagal naują madą su barzdele. Jis mane nusivežė į gretimą miestelį, į savo namus, tuojau davė užvalgyti. Teko kalbėtis angliškai, nes lietuviškai jis beveik nekalbėjo.

Pabuvau apie tris dienas šioje simpatiškoje šeimoje. Jis mane nuvežė į seno miesto centrą, kur buvo galima matyti praeito amžiaus visa kultūra, darbo įrankiai, aukso kasyklų garvežiai ir kita. Paskutinio vakaro metu gauta liūdna žinia, kad mirė jo vienintelis brolis Bostone, kuris buvo apkeliavęs beveik visą pasaulį. Teko todėl ir man kuo greičiau keliauti toliau, nes abu Tamulioniai turėjo irgi išvykti į laidotuves. Tikrai nuoširdi šeima, nors ir nekalbant nė žodžio lietuviškai, bet išlaikanti lietuvišką nuoširdumą.

Keliaujant toliau iš Colorado New-Mexiko linkui vis darėsi kalnuotesnis vaizdas ir vietovardžiai ispanų kalboje, kaip Pueblo, Las Vegas ir kiti. Pueblo mieste negalėjome su autobusu pravažiuoti, nes mus sulaukė per miestą žygiuojanti jaunimo eisena, kuri žygiuodama dainavo ir atliko tam tikrus numerius miestelio jubiliejui paminėti. Kelionėje prie šono turėjau vokiečių, todėl pradėjome vokiškai kalbėtis.

Pravažiavome Santa Fe, Naujos Meksikos sostinę ir sustojome Albuquerque mieste, kur kitą dieną aplankiau buvusį šveikšnišką kunigą, Kazimierą Petrauską, kuris čia gerai įsitaisęs prie ligoninės dirba už kapeiloną. Jis mane nuvežė iki elektrinio vielos traukinio, su kuriuo mes pasikėlėme iki kalnų viršūnės ir grįžome atgal. Sako, kad čia esąs pats ilgiausias siūbuojantis traukinėlis visoje Š. Amerikoje.

Kitą dieną vykau toliau autobusu iki Flagstaff, iš kur jau sekantią dieną su kitu autobusu nuvykome garsųjį — Gran Canjoną, tai yra, kokio šimto kilometrų duobė, gal pusantrą kilometro gilumo, kur

Kun. A. Steigvila.

KELIAUJANT PO Š. AMERIKA

lyg kokiame išdžiūvusiame ežere matosi visi žemės sluoksniai nuo pat istorijos pradžios iki šių dienų. Tai didžiausias Dievo muziejus, kuris tik egzistuoja pasaulyje, nes čia savo akimis galima matyti įvairius žemės kludus, kurie siekia iki dviejų bilijonų metų senumo.

SVEČIUOSE PAS KALIFORNIJOS LIETUVIUS

Los Angeles miestą pasiekiau ankstyvą rugpiučio 23-čios rytą. Vienas juodukas su taksu iš autobusų stoties nuvežė mane iki Sv. Kazimiero parapijos. Dar buvo tamsoka, pasibeldžiau į klebonijos duris, kurias man atvėrė kun. Ant. Rubšys, paskui po valandėlės pasirodė ir pats klebonas prel. Jonas Kučingis, su kuriu jau 23 metai kaip nebuvome susitikę. Buvome atsisveikinę dar Lietuvoje prieš pasitraukdami Vokietijon.

Atsilaukę mišias ir pasistiprinęs pusryčiais, gavau visą trijų kambarių butą, kur praleidau atostogas. Mat, šios klebonijos namas yra buvęs ankščiau šeimų namas su apartamentais, kurių klebonijoje yra net keli. Tai gi galima labai patogiai gyventi. Susitikau su kitu šios parapijos kun. Dr. Petru Celišium, kuris irgi gyvena pas prel. Kučingį ir jam padeda pastoracijoje, o kartu užsiima moksliniu darbu, rašydamas žurnalams straipsnius ir ruošdamas knygą apie krikščionybę esmę.

Beveik kelias dienas ilsėjau po ilgesnės kelionės. O klimatas čia poilsui labai puikus, šiltas, o naktimis vėsokas, oras labai lengvas ir malonus, kada nėra to vadinamo "smogo". Kai užėina tas "smogas", tai yra dūmų migla, ji truputį graužia akis ir kitiems užima gerklę. Tomis dienomis žmonės jaučiasi lyg pavargę. Bet tokių dienų būna nedaug, jos greitai pasikeičia vėl saulėtomis Kalifornijos dienomis.

Klebonas aprodė savo gražiai įrengtus parapijos pastatus. Pirmoje vietoje graži lietuviško stiliaus Sv. Kazimiero garbei skirta bažnyčia, kurios išorė paprastai su lietuviško kryžiaus bokšteliu, o vidus su trimis altoriais: su didžiuoju altoriumi, kurio priekyje didžiū-

lis kryžius, šonuose Šv. Juozapo ir Sv. Kazimiero statulos, bei du dideli angelai. Du šoniniai altoriai: vienas su Sv. Jėzaus Širdies, o kitas Marijos statulom.

Antroje vietoje eina didžiulė salė, kuri ankščiau buvo bažnyčia. Salėje sutelpta apie 500 žmonių, turi gražią ir didelę sceną. Bet klebonas nusiskundė, kad toji salė jau permaža lietuvių didesniems parengimams, juos turi daryti miesto didesnė salė. Salia salės yra moderniška pastatyta mokykla su aštuoniomis klasmėmis. Mokykloje mokinasi apie 300 mokinių. Daugumoje mokytojos yra Sv. Kazimiero Seseles, kurių čia yra šešios.

Aplinkui salę ir mokyklą, bei bažnyčią yra didžiulė aikštė, išlieta cementu, kur žmonės atvykę pastato savo automobilius. Mat, Kalifornijoje yra miesto potvarkis, kad turint viešas įstaigas kaip salę ar bažnyčią, reikia penkiems žmonėms skirti vienai mašinai vietą sustoti. Kuo didesnis pastatai, tuo didesnė automobilių aikštė turi būti pastatyta.

LIETUVIŠKOS PAMALDOS IR MOKYKLA

Sv. Kazimiero parapija yra vienintelė lietuviška parapija visoje plačioje Kalifornijoje ir didžiuliam Los Angeles mieste, kur gyvena keli tūkstančiai lietuvių, daugumoje paskutiniųjų metų imigrantai. Tam tikslui sekmadieniais kaip ir pas mus Avellanedoje yra laikoma liet. suma, per kurią gieda muz. B. Budriūno vadovaujamas choras. Po sumos žmonės susirenka prie parapijos salės, kur gali atsigerti bufete šaltų gėrimų. Ta proga žmonės pasikalba ir pasidalina išpuščiais. Kiekvieną sekmadienį prie salės veikia lietuviškų knygų ir plokštelių kioskas. Kas nori, gali įsigyti lietuviškos spaudos ar muzikos. Tai tikrai gražus dalykas.

Be lietuviškos sumos čia kiekvieną ketvirtadienį vakare yra kalbamas lietuviškas rožančius ir giedamos lietuviškos giesmės. Bendrai paėmus, Los Angeles parapijiečiai yra beveik visi inteligentai, kurių tarpe nemaža rašytojų, žurnalistų, kaip B. Brazdžionis, Alė Rūta, Alg. Gustaitis, J. Gliuda, E. Mitkienė, Švaisas ir kiti. Rašytojai turi sudarę atskirą studijų skyrių, kur retkarčiais susirinkę nagrinėja literatūrines temas. (bus daugiau)

PADVALSKIŲ AUKSINIS JUBILIEJUS

Šis straipsnis netilpo pereinam numerį dėl vietos stokos. Dedame dabar, nors ir gedulo liūdesiui gaubiant p. Igno Padvalskio šeimą.

Besibaigiant pirmajam pasauliniam karui, lapkričio 11 dieną 1917 m. prisiartinio prie altoriaus du jaunuoliai: Kazimiera Šimkaitė ir Ignas Padvalskis ir Dievo akivaizdoje prisiekė vienas kitam ištikimybę ir meilę iki mirties. Palaimino Dievas jų moterystės ryšį, leisdamas užauginti penkis sūnus ir dvi dukras. Dabar jau visi sukūrę savo šeimas ir gerai ekonomiškai įsikūrę.

Paminėti pusšimčio laimingo gyvenimo ir padėkoti Dievui, buvę „jaunavedžiai“, dabar jau seneliai su būriu anūkių, užprašė mišias Ntra. Sra. del Huerto bažnyčioje, Olivos, kurias atnašavo ir pritaikintą pamokėlą pasakė kun. R. Balnis. Mišias giedojo ir vargonais pritarė Pijus Gudelevičius. Po mišių sūnaus prof. Kęstučio namuose įvyko jaukios vaišės, kuriose dalyvavo artimieji draugai, visa plati pp. Padvalskių giminė; duktė Genovaitė Rukšėnienė buvo atvykusi iš Kalifornijos, S. Amerikos.

Trumpo straipsnelio rėmuose sunku išskaičiuoti, kad ir svarbiausius darbo barus, kuriuos I. Padvalskis yra varęs ir tebevaro lietuvių išeivijos gyvenime.

1912 m. atvykęs Argentinon

suorganizuoja Tėvynės mylėtojų draugiją; 1916 m. įsteigė Nuo Karo nukentejusiems šelpti draugiją, kuri rinko auksus ir siuntė į Lietuvą. Baigiantis I-jam karui įkūrė Kultūros ir Švietimo draugiją „Aušra“ ir išleido vienkartinį leidinį. Antru kartą atvažiavęs iš Lietuvos leido „Svyturį“, kuris turėjo sustoti dėl ekonominių sunkumų.

Nors jau atšventęs 75 metų sukaktį pereinamais metais, tačiau nepalieka visuomeninio darbo. Aktyviai dalyvauja Liet. B-nėje Lietuvos Išlaisvinimo Centre, ALOS Taryboje, Tautos Fonde ir kiekvienam tautiniam darbe, visur drąsiai kovodamas prieš negeroves, graužiančias lietuvių išeivijos organizmą.

Kaip greitai keičiasi mūsų likimo valandos! Čia tik skambėjo iškilmingi, linksni vargonų akordai, minint auksinį vedybų jubiliejų, čia jau liūdnai varpo dūžiai palydi a. a. Kazimieros vėlę Amžinojūn Tėvynėn.

Tėvai Marijonai, šio laikraščio Redakcija ir Administracija nuširdžiai užjaučia jį ir visą jo šeimą.

• Aidai, Nr. 8, spalio 1967. Apie „Putiną Okupacinėje Gūdumo“ jautriai rašo jo sesuo M. Slavėnienė, pailiustruodama kelta būdingesnių eileraščių. Juozo Krilikausko 11 puslapių straipsnis „Šaltiniai senovės lietuvių religijai pažinti“ sudomins ir istorijos mėgėją, ir sintezės gyvenime ieškančią kultūrininką. Plačiai apžvelgta Liet. Kat. Mokslo Akademijos suvažiavimas, įvykęs Vokietijoje, Vasario 16 gimnazijos rūmuose. Ilona Gražytė recenzuoja A. Landsbergio Partizaninę Dramą. Numeris papuoštas daugeliu menisčių fotografijų.

• Ateitis, 7, rugsėjis 1967. Kun. V. Bagdonavičius straipsnyje „Ateitininkai ir II Vatikano Susirinkimas“ pristato mums originalias idėjas ir samprotavimus, kurie įtikina jo daroma išvada, kad Lietuvos Bažnyčioje jau šio šimtmečio pradžioje prasidėjo reformos pradai, kurie buvo paskelbti Vatikano susirinkime.

Daug vietos skirta įdomiems aprašymams apie Moksleivių Ateitininkų jubiliejinę stovyklą Dainavoje, JAV, pereinam vasarą

(birželio mėn.) su daug labai pavykusių fotografijų.

• Laiškai Lietuviams, 9, spalio 1967. Šio numerio bendrąja tema paimta gėrio ir blogio santykis literatūroje (Stasys Yla), mene ir filmuose (Dalė Lukienė). Tai visais laikais diskutuojama problema ir nuolatose įdomi, aktuali, nes vis naujose sąlygose žmogus atsiranda.

Keturi viduriniai puslapiai paskirti Uosio Juodvalkio fotografijoms. Naujai kylantis foto menininkas, turėjęs savo foto darbų parodą George Williams Kolegijoje, Čikagoje.

• Sv. Pranciškaus Varpelis, Nr. 11, lapkritis 1967. Alf. Šešplaukis iškelia įdomius epizodus iš Dantės „Dieviškosios Komedijos“, kur Lietuvą ir Prūsiją terioję karaliai Rudolfas Habsburgietis ir Otokaras II sėdi priešskaitykloje, laukdami savo kalčių iš pirkimo.

Sužinome iš šio numerio, kad Tėvai Pranciškoniai ruošiasi statyti Lietuvių Kultūros Centrą New Yorke — vienuolyną, koplyčią, spaustuovę, salę ir kitas patalpas lietuvių visuomeniniams reikalams. Labai remtinas sumanymas.

• Eglutė, 9, lapkritis 1967.

• Laivas, 20, spalio 7 d. 1967.

• ACEN News special issue, November 1967. Gražus, įdomus leidinys, 76 pusl. su viršeliais, Europos pavergtųjų tautų aktualijomis. Iš lietuvių autorių dalyvauja Algirdas Landsbergis straipsniu „Rašytojai po komunizmu — toli nuo utopijos“.

PRANEŠIMAS SVEIKA MARIJA LIETUVIŠKO VERTIMO REIKALU

Lietuvoje išleistame Apeigynė Angelo Pasveikinimo — Sveika Marija užbaigta skamba: pagirtas tavo Sūnus Jėzus. Šis vertimas neatatiko Liturginės Tarybos patvirtinto teksto. Klausimas atsidūrė Apeigū ir Tikėjimo Doktrinos kongregacijose ir iki šiol iš jų nebuvo atsakymo.

Dalyvaudamas Vyskupų Sinode J. E. vyskupas J. Matulaitis-Labukas kreipėsi spalio 20 d. raštu į Valstybės Sekretorių J. E. Kardinolą A. Cicognani prašydamas jo intervencijos.

Dabartinio lapkričio 11 dienos raštu, No. 6877/67 J. E. Kardinolas A. Cicognani atsakė, kad išklausus Apeigū ir Tikėjimo Doktrinos Kongregacijų nuomones ir klausymą patiekus asmeniniai Šventajam Tėvui Pauliui VI, Šventasis Tėvas savo sprendimu patvarkė sekantiesiems: Kalbant Angelo Pasveikinimą lotyniškai yra ir Lietuvoje privalomas autentiškas lotyniškas tekstas: Benedictus fructus ventris tui Jesus. Gi kalbant lietuviškai galima sekti nauju lietuvišku vertimu: Pagirtas tavo Sūnus Jėzus.

Vysk. V. Brizgys.

ATSIŠVEIKINIMAS SU PUTINU

Skirtas jo mirimui atžymėti, Chicagoje numatytas ateinančių metų vasario 3 d. Atsisveikinimą ruošia Pedagoginis Lituanistikos Institutas. Ryšium su tuo yra kviečiami atsilipti visi buvusieji prof. V. Mykolaičio-Putino klausytojai, gyvenantieji išeivijoje. Kuriuo tikslu prašoma atsilipti, bus smulkiau pasakyta atskiru laišku kiekvienam atsiliptisiam. Atsiliepiamo laukiama kaip galint greičiau šiuo adresu — P. L. Institutas, 5620 S. Claremont Ave., Chicago, Illinois 60636, USA.

Domas Velička,
Instituto direktorius

LINKSMIAU

POLITIKA IR LAŽYBOS

Du amerikiečiai finansininkai John ir Peter pradėjo diskusijas apie Sovietų Sąjungą.

—Aš manau, kad komunistai nėra tokie blogi — sako John. Aš galiu nuvykti į Sovietų Rusiją ir manęs neištiks jokios bėdos.

—Aš galiu lažintis, kad tikriausiai būsi apkaltintas šnipu — atsakė Peter. Derėkimės iš 100.000 dolerių.

Vyrai susilažino, į nedegamą spintą, klubo pirmininko glėbon, padėjo pinigų ir kitą dieną John išplaukė Sovietų Sąjungon laivu.

Po poros dienų du rusai sargybiniai įsiveržė į turismto kambarį ir nugarė jį pas kapitoną.

—Ką norit iš manęs? — ėmė šaukti John. Užsimokėjau kelionę, esu Amerikos pilietis ir nieko nepadariau.

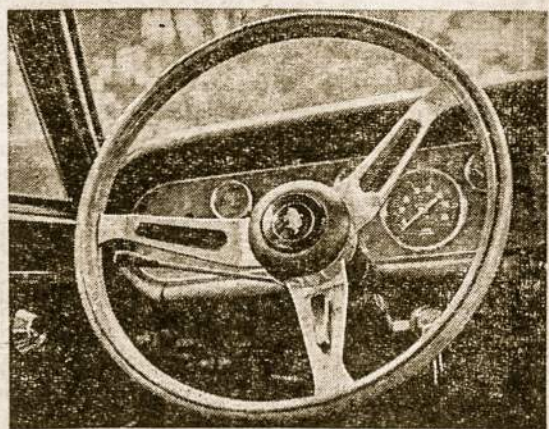
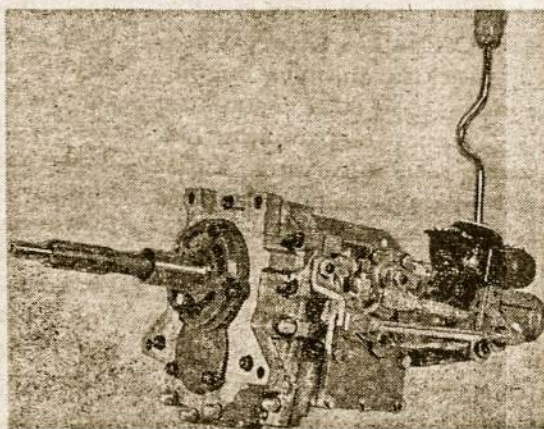
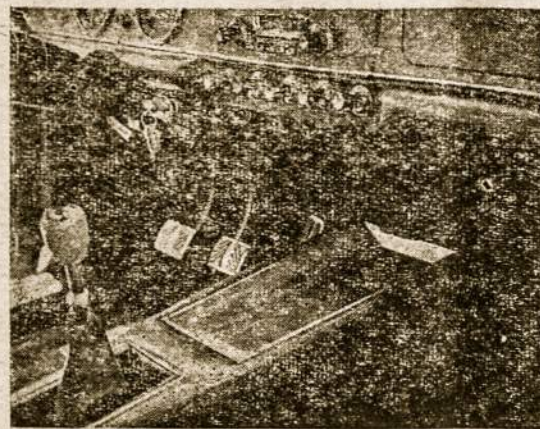
—Jūs gavote telegramą iš savo draugo — pasakė kapitonas. Paskaitykite.

Finansininkas paėmė telegramą, kuri buvo siųsta su juo iš 100.000 dol. susilažinusio draugo ir perskaitė:

„Jeigu negalėsi nušauti Kosygin, tai bandyk Brežnevą“.

este es el auto...

de verdadera estirpe deportiva!

Creado para la gente con mente joven... con un moderno concepto de la vida y que exige calidad en ingeniería automotriz. Con palanca en el piso, caja ZF con 4 velocidades totalmente

sincronizadas, volante deportivo, potente luz cuarzo-iodo, fabulosa suspensión Four Link Bar y todos los detalles que hacen del TORINO 380 y 380-W una versión única en su género, esencialmente sport.

Su poderoso motor TORNADO INTERCEPTOR OHC, con árbol de levas a la cabeza, le confiere extraordinaria potencia. Véalo en el Concesionario más cercano.

TORINO
380-380 W

Productos de calidad de INDUSTRIAS KAISER ARGENTINA. Vehículos para un país en marcha.

AVELLANEDA

"ATŽALYNO" METINĖ ŠVENTĖ

Jau trys metai, kaip veikia "Atžalyno" jaunųjų šokėjų grupė, kuri šių metų lapkričio 11 d. Lietuvos Salėje atšventė savo metines. Šį kartą jaunieji šokėjai mok. Zuzanos Vanagaitės vadovaujami visus žiūrovus nukėlė į Baltijos jūros gelmes, kur buvo atvaizduota Gintaro karalystės pasaka.

Visų pirma pasirodė sirenos, kurios linksmia princesę savo šokiais. Paskui pasirodė gintarėliai geltonai apsirengę ir vėl pasislepia. Tada pasirodė jūros kareiviai su jūros arkliais, baltais ir auksiniais rūbais ir atsistoja gintarų sargyboje. Toliau pasirodė jūros mergaitės, baltai apsirengusios, kurios šoka ir dainuoja apie Lietuvos pajūrio grožį.

Mergaičių dainas ir šokius nustelbia jūros vagys, kurie atena vogti gintarų, bet greitai pasirodo karalaitės sargai, baltai apsirengę su šakėmis rankose ir nugalė vagis. Tuomet iš džiaugsmo vėl šoka jūros princesės baltais rūbais ir su gėlėmis rankose.

Pasirodė jūros karalius-dievaitis Neptūnas su savo palydovais ir prasideda tikra šventė, šie šoka polką, gintarai su raiteliais, kareiviai su princesėmis ir Neptūnas su karalaite.

Šis vaizdelis visus labai puikiai nuteikė, nukėlė į tą pasakų šalį Baltijos Jūrą. Reikia pripažinti mok. Z. Vanagaitės įdėtą didelį pasiaukojimą paruošiant šį vaizdelį.

"Atžalyną" pasveikino "Rambyno" ansamblio vardu — H. Levanavičius, nuo A. Liet. B-nės J. Kanapinskas, "Balso" vardu Pr. Ožinskas, Tėvų Marijonų vardu — kun. J. Margis atvykęs net iš Rosario. "Atžalyną" pasveikino ir "Mažasis Ansamblis" iš Lietuvos S-mo, bei Lietuvos Centro "Papatynas" ištekdami mok. Z. Vanagaitę po gėlių puokštę. Ponia S. Balinskiene, atsiuntė iš Kordobos sveikinimo telegramą. Paskui pasveikino taip pat "Atžalyno" kūmus poniją E. Šimkevičienę, poniją R. Balsienę, J. Cousillas ir A. Ropienius bei kun. J. Margį, kurie iš atžalyniečių gavo po gėlių puokštę. Kūmų vardu žodį tarė p. J. Cousillas, o Tėvų komiteto vardu p. A. Ropienius. "Atžalyno" kūmai ta proga padovanojo 50.000 pezų.

Kuomet publika pradėjo giedoti ilgiausių metų, scenoje pasirodė viena mergaitė su dideliu užrašu "ATŽALYNAS", papuoštu lietuviškos ir argentinškos vėliavų kaspinais.

Užsibaigus meno programai, prasidėjo vaišės, kurių metu jaunieji atžalyniečiai patys patarnavo žmonėms prie stalų, o jaunieji svečiai iš Lietuvos Centro ir Susivienijimo sėdėjo prie garbės stalo. Kuomet orkestras užgrojo "Cumpleaños feliz" atžalyniečiai išvedė šokti savo tėvus ir visa salė pradėjo judėti ir šokti. Paskui iš balionų pasipylė popierinis lietus ir visi svečiai ir namiškiai linksmi šoko, kai "atžalyniečiai" tuo tarpu veltui malšino visų troškulį.

PADĖKA

Trijų metų "Atžalyno" gimtadienio proga ir kartu pakrikštijimo kaip "kultūrinio ir sportinio" vieneto (Sociedad Cultural y deportiva), įvykusio šių m. lapkričio 11 d. Lietuvos salėje, reikiame nuoširdžią padėką poniai St. Balinskienei, kuri telegrama pasveikino iš Kordobos,

Lietuvių Centro ir Susivienijimo jaunųjų ansambliams už sveikinimus ir įteiktas gėles, "Rambynui", Lietuvos B-nei ir "Balsui" už sveikinimus. Seselems Kazimierietėms už pagalbą dekoracijose, poniai G. Macaitienei už dovanotą kanarėlę, poniai Gomez už portfelį, ponui Blanco už dvi bonkas vyno, poniai Mendik už megztnį (dovanos dėl loterijos).

Pagaliam visiems tėveliams ir seneliams, kurie dovanojo brangių dalykų šios šventės proga. Dėkojame ir visiems mieliems dalyviams, kurie atnešė šventėn savo lietuviškas širdis pasidalinti su mumis bendru džiaugsmu.

"Atžalyno" Vykdomoji K-ja. ALOS TARYBOS VEIKLA

S. m. gruodžio mėn. 1 d. Lietuvos Centro patalpose įvyko mėnesinis ALOS Tarybos posėdis, kuriame dalyvavo visų draugijų ir spaudos atstovai, bei senelių namų komiteto nariai.

Kasininkas J. Mičiūdas davė trumpą kasos apžvalgą ir senelių namų finansinį stovį. Galutinės sąskaitos iš parengimo Lietuvos salėje ir iš asado Senelių Namuose negalėjo pateikti dėl kaikiurių nepristatytų duomenų platinant bilietus ir juos parduodant. Asado pavyko, nes davė virš 18.000 pezų pelno.

Kiek ilgiau buvo sustota dėl stovybos planų. Buvo nutarta šiuo klausimu specialiai susirinkti — gruodžio 7 d. Lietuvos parapijoje ir išsiaiškinti.

Vasario 16 šventė buvo nutarta paminėti vasario 17 d. — šeštadienį — Lietuvos Centre ir vasario 18 d. — sekmadienį — atlaikyti iškilmingas mišias Buenos Aires miesto katedroje.

Kitą viešą paminėjimą nutarta padaryti vėliau metų bėgyje kuriame nors miesto teatre.

Sekantis ALOS Tarybos posėdis įvyks 1968 m. sausio mėn. 5 d. 20,30 val. Lietuvos parapijoje.

Numatyta gruodžio 7 d. 20 v. Lietuvos parapijos patalpose įvyko posėdis, kuriame dalyvavo kai kurie ALOS Tarybos nariai, su pirm. J. Cikštu, Senelių Namų komiteto pirm. V. Grigaitis, L. Ryselis ir kiti, viso 12 asmenų. Buvo svarstyta vien tik stovybos planų projektai brėžiniuose ir ant mokyklos lentos. Daugumos pasisakyta už individualinius kambarius su virimo ir vonios patogumais. Iki sekančio posėdžio bus išsiaiškinta savivaldybėje ir kitose įstaigose dėl projektų eventualaus patvirtinimo.

Baigiantis posėdžiui L. Stankevičius iškėlė mintį, kad reikia mėginti laimėti loterijoje. Paminėjo keletą pavyzdžių. Visi priėmė pasiūlymą ir čia pat sumetė pusantri tūkstančio, už kuriuos V. Grigaitis nupirks dalį bilieto. Laimei nusisypsant, visos problemos būtų išspręstos.

LEGALIZUOTI VERTIMAI J. CARLSTON STUDIJA

Asoc. Dr. Jaime Wolpowicz — Lavalle 1362 — Planta baja, Oficina C. — T. E. 40-1317 — Capital Federal. Vertimai: anglų, bulgarų, čekų, francūzų, graikų, italų, jurgoslavų, lotynų, lenkų, LIETUVIŲ, portugalų, rumunų, rusų, vokiečių ir žydų kalbomis Pilietybės dokumentai, kelionės pasi. Metrikų paruošimas iš Europos, Lotynų, Amerikos ir Argentinos. Laukiame jūsų apsilankymo.

MŪSŲ MIRUSIEJI

† Kazimiera Šimkutė — Padvalskienė, užbaigusi 78 metus, pasimirė gruodžio 6 d. Kilusi iš Papilės valsč. Šiaulių apskr. Argentinon atvyko 1913 m. ir už keturių metų sukūrė šeimos židinį su Ignu Padvalskiu. Vienin-goj ir gražioj sandoroj išgyveno penkiasdešimt metų, prieš trejetą savaitių paminėję auksinį jubiliejų.

Miręs Vokietijos kancleris K. Adenauer, pagerbdamas kartą vieną skaitlingos ir gerai išauklėtos šeimos motiną aukso medaliu, tarė: "Herojų vardo ir medalių užsitarnauja ne vientik generolai, karo vadai, prezidentai. Motina, kuri išaukina gausią šeimą, ją išauklėja įkvėpdama krikščioniškos moralės elgesio normas, tokia moteris lygiai tiek pat ar daugiau nusipelno mūsų pagarbos ir įvertinimo. Jos drąsa nepasireiškia tik kelių dienų ar savaitių bėgy mūšio lauke, bet jos visas gyvenimas yra nuolatinis pasiaukojimas". Tie žodžiai labai tinka apibūdinti a. a. Kazimieros asmenį. Buvo darbšti, tyli, nesirodanti viešumoje, bet visa savo siela atsidavusi šeimos židiniui. Šeima, kaip ir didelė dauguma mūsų kolonijoj, nesidžiaugė dideliu pertekliumi. Tačiau ji rado jėgų ir išminties tvarkytis turimais ištekliais ir ruošti vaikus šviesesniai gyvenimui. Auginant

septynis sūnus, juos mokslinanti, nėra kada santaupų krauti. Didžiausias turtas ir brangenybė — sveiki ir stiprūs vaikai.

Liūdi velionies vyras Ignas, liūdi penki sūnūs — Ignas Vytautas, Algirdas Motiejus, Kęstutis Jokymas (Buenos Aires Katalikų Universiteto profesorius), Gerardas Anatolijus ir Vincentas Algimantas; dvi dukros Genovaitė Aldona ir Dalanda Irena. Taip pat liūdi savo mirusios senelės aštuoni anūakai ir viena proanūkė.

Praleidusi gyvenimą darbe ir pareigos pildyme, nuėjo pas Viešpatį, kuris jai gausiai teatylgina!

† Pranas Gadiškis, mirė lapkričio 23 d. Rawson ligoninėj. Tai netiesioginė buvusio potvynio auka. Pranas, jau senovo amžiaus, gimęs pora metų po "Aušros" pasirodymo ir jau užbaigęs 82, gyveno savo namuose Av. San Martin 6830, Lanus O. Vieta neaukšta, pakilę vandenys apsėmė namą. Pasidarė Venecijos vaizdas. Žmonės buvo iškelti įvairiomis priemonėmis. Pranas, jau nestiprios sveikatos būdamas, išgabenamas autožiru (helikopteriu) į Rawson ligoninę. Tai buvo keista ir paskutinė jo kelionė. Iš ligoninės jo palaikai draugų ir pažįstamų palydėti amžinam poilsiui į kapines.

Pr. Gadiškis gimė Rokiškio apskr. Panemunio valsč. Ten, istoriškame Panemunio miestely, prie Nemunėlio upės ir gyveno

iki išvykdamas Argentinon. Buvo vedęs Emiliją Liolytę. Lieka du sūnūs — Viktoras ir Vladas su šeimomis ir žmona Emilija.

Tebūnie tau lengva, tautietie, Argentinos žemelė.

R. Narbutas

† Sofija Gedminaitė Pranckaitienė, eidama 63 metus, mirė lapkričio 22 d. Buvo gimusi Užvenčio valsčiuje, Šiaulių apskr. Atvykusi į Argentina sukūrė šeimos židinį su Krizostomu Pranckaičiu, kuris lieka giliam liūdesy kartu su savo dukra Marta. Liūdi mirusios ir jos augintinė Marija Carmen Muñoz. Sofija paliko ir daugiau savo augintinių, kuriems ji suteikė išauklėjimą ir mokslą. Sekančią dieną su religinėm apeigom, kurias atliko kun. R. Balnis, buvo palaidota Lanus kapinėse.

† Povilas Rožanskas, miręs lapkričio 7 d. Berisse, kurio ne-

krologas tilpo pereitam "Laiko" numery.

ROSARIO

• Rosario Liet. B-nės Valdyba 1967 m. gruodžio mėn. 17 d. 16 val. šaukia visuotinį narių susirinkimą Av. Rosario 1850, "Republica de Lituania" mokyklos patalpose, šia dienotvarkė:

- 1) Valdybos pranešimas, 2) Revizijos komisijos pranešimas, 3) Naujos Valdybos rinkimai 1968 metams. Nesusirinkus reikalingam narių skaičiui už valandos šaukiamas antras susirinkimas, kuris skaitysis teisėtų dalyvaujant bet kokiam narių skaičiui.

Susirinkimas įvyks bet kokiam orui esant.

E. Palaikytė, Sekretorė
J. Papečkys, Pirmininkas

"Susivienijimas L. Arg."

• Gruodžio 17 d. labai svarbi mūsų organizacijoje — renkame naują C. Valdybą sekančiam 2-ju metų periodui. Dabartinės valdybos darbai visiems matomi — nuosavybės plotas ir vertė žymiai padidėjo, gyvas veikimas, daug švenčių, parengimų. Svarbiausia narių pareiga dalyvauti gruodžio 17 d. Valdybos rinkimuose ir išrinkti pačius geriausius asmenis darbo tęsimui.

V. K. S.

VIKTORAS J. GRIGAITIS
Medicinos Daktaras
Ketvirtadieniais 18 val.
V. Alsina 3312 — Val. Alsina

Skautžią valandą, netekus savo žmonos

KAZIMIEROS ŠIMKUTĖS — PADVALSKIENES,
jos vyrą Igną Padvalskį ir šeimą nuoširdžiai užjaučiame.
Antanas ir Juzefa Paulauskaitė Brazaičiai su sūnumi Jurgiu

Pavyzdinčiai šeimos motinai

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI
mirus, liūdinčius jos vyrą Igną Padvalskį ir šeimą nuoširdžiausiai užjaučiame.
Jonas Miliuskas su šeima

Pavyzdinčiai tautietei ir šeimos motinai

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI
mirus, jos liūdinčią vyrą Igną Padvalskį ir visą šeimą labai nuoširdžiai užjaučiame.
Antanas ir Marija Jasučiai su šeima

Palydinti amžinybėn pavyzdinčią tautietę

KAZIMIERĄ ŠIMKUTĘ — PADVALSKIENĘ,
jos gedintiems vyrui Ignui Padvalskiui ir visai šeimai nuoširdžiai užjaučiame.
Petras ir Emilija Čepulėnai

Atsiskyrus iš gyvųjų tarpo

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI
skaudaus liūdesio prisilėgtus jos vyrą Igną Padvalskį ir šeimą giliai užjaučiame.
Stasys Vilkičius ir Ona Barbora Stančikienė

Pavyzdinčiai tautietei ir šeimos motinai

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI
mirus, reiškiamame mūsų gilią užuojautą jos liūdintiems vyrui Ignui Padvalskiui ir visai šeimai.
Kostantas ir Antonina Misiūnai ir Stasys Noreika

Negailėtingai mirė atskyrus iš gyvųjų tarpo

KAZIMIERĄ ŠIMKUTĘ — PADVALSKIENĘ,
giliai užjaučiame jos vyrą Igną Padvalskį, visą jo šeimą ir kartu liūdimė.
Barnabas ir Uršulė Blumbergai su šeima

Palydinti amžinybėn pavyzdinčią motiną

KAZIMIERĄ ŠIMKUTĘ — PADVALSKIENĘ,
liūdesy liekantį jos vyrą Igną Padvalskį, sūnus, dukteris ir anūkus širdingai užjaučiame.
Vladas ir Genė Macaičiai su šeima ir Antonija Jušinskaitė

Pasišaukus Dievui savo prieglobstin pavyzdinčią šeimos motiną

KAZIMIERĄ ŠIMKUTĘ — PADVALSKIENĘ,
reiškiamame mūsų solidarų užuojautą velionies vyrui Ignui Padvalskiui ir visai šeimai.
Liet. Katalikų Moterų ir Mergaičių Dr-ja "Birutė"

Ziauriai mirė atskyrus iš gyvųjų tarpo

KAZIMIERĄ ŠIMKUTĘ — PADVALSKIENĘ,
jos liūdinčius vyrą Igną Padvalskį ir šeimą giliai užjaučiame.
Balys ir Ona Rastauskai su šeima

Skaudžios nelaimės valandoje,

KAZIMIERAI ŠIMKUTEI — PADVALSKIENEI
mirus, jos vyrą Igną Padvalskį ir šeimą širdingai užjaučiame.
Jonas Kasparavičius

CL 67 METINĖS - 11.XI.67

Šventėje visur matėsi tvarka ir organizuotumas. Bufete dirbusios mergaitės ir jaunuoliai vis spėdavo patenkinti šventės dalyvius. Dešrelės ir prityrusių "barmanų" paruoštas kokteilis visus traukė ragauti dar ir dar.

Kiti jaunuoliai rūpinosi muzika. Ploktelių dauguma naujos, specialiai parinktos šiai šventei.

Ši jaunimo grupė — CL 67, suorganizuota tik prieš metus laiko, bet jau spėjo užsirekomenduoti. Jos rengiami šokių vakarai sutraukia labai daug lietuviško jaunimo ir iš kitų organizacijų. Visi žino, kad šiose šventėse vyrauja sveikas, jaunatviškas linksnumas.

Šie vakarai turi ne tik didelę socialinę reikšmę, bet teikia ir žymią materialinę paramą L. Centrai. Penki CL 67 parengimai davė draugijos kasai 112.500 p. gryno pelno.

Aišku, tai įmanoma dėka sutartinam darbui valdyboje ir harmoningiems santykiams tarp jos ir šios jaunimo grupės.

Salės dekoracijos šių parengimų metu visados patraukia dėmesį ir sukelia palankiausias komentarus. Jos visada naujos ir originalios. Grupės nariai daugumoje studentai, kurių dalis atlieka karinę prievolę, kiti dirba, tai salės dekoravimui lieka tik nakties valandos, atitraukiamos nuo poilsio.

Ypač tenka paminėti tris šios grupės iniciatorius ir jos dabartinį "vyriausią štabą". Tai Alfredas Džiugis, L. C. garbės nario ir dabartinio išdininko Stasio Džiugio sūnus, ir jo du draugai. **Albertas Vieraitis ir Hektoras Katinas.** Jie savo jaunatvės energija sugeba padauginti dienos valandas — atlieka karinę prievolę, studijuoja, turi tarnybas ir randa laiko organizuoti tokias šventes. Jie kartu pūtė sukaktuvių žvakutę ir sujungtomis rankomis piovė tortą, kurį simpatingos jaunuolės dalino svečiams kartu su šampano taure.

Matėme aktyviai besidarbuojant Nelidą Misiūnaitę, Eugeniją Vinčerauskaitę, Juozą Puliką, R. Fiorentą, Karolį Urbonavičių, Joną Wychlo, Jurgį Delbene, Juozą Pliską, J. K. Galčių, Osv. Jonušį, Stasį Džiugį, Petrą Jelinską ir daugelį kitų.

L. C. pirm. J. Mičiudai svarbiausius šventės momentus užfiksavo spalvotomis filmomis.

Sekmadienio rytą 6,15 paskelbta, kad "šventė baigta ir broliai sesutės namo".

Už valandėlės uždaromos rūmų durys ir "Freddy, Alberto y Hector", su savo artimiausiais bendradarbiais ir su fotografu — filmuotoju, palieka pastatą ir lietuviškai dainuodami traukia V. Lugano gatvėmis į namus.

PENSININKŲ PIETŪS

Lapkričio 19 pensininkai su savo šeimomis, draugais ir pažįstamais jau prieš 12 val. pradėjo rinktis į L. C. sodelį. Oras puikiausias, ne per daug karšta, o medžių pavėsy tikrai buvo malonu. Čia susitinka senai nesimardę draugai, pasikalba apie turėtus darbus, apie praleistus metus Lietuvoje, apie anūkus. Rečiau susitinkant yra daug ko pakalbėti.

Pagaliau atsiranda ant stalų karštos dešrelės su salotėmis, stiklas vyno, kiti gaivinantieji gėrimai. Apykla kalbos, visi sotinasi. Vėliau avienos ir jautienos kepsniai. Gardžiai paruošta, mandagiai patarnauta, visur draugiška nuotaika. Gerai pasisotinus suskamba sutartinės. Pavargus vienam būreliui, sutartinę tęsia kitas. Maloniai prabėga keleta valandų. Skirstydami svečiai dėkojo šeiminiškams už tokią gražią lietuvišką sueigą. Ir kad dažniau tokių būtų!

Džukelis

Pensininkų pietus ruošiant ir jų metu darbuojasi:

N. Zavickaitė, J. Wychlo, R. Rudys, C. Urbonavičius, R. Ališauskas, R. Rukšėnaitė, E. Ruditė, Ana Pastorelli, E. Jankauskaitė, S. Ruplėnienė, Joana Mičiudienė, A. Ruplėnas, Art. Mičiudai, Osv. Jonušis, St. Džiugis, V. Viskaitienė, J. Kriškėnienė, K. Matulienė, J. Gradeckas, R. Narbutas, A. Vyturis, J. Jelinskas, V. Norkaitis, Al. Antanaitis, A. Norkaitienė, P. Bilevičius, V. Katunskis, S. Valašinas, K. Gradeckienė, A. Mičiudienė, J. Šiušis, J. Pasiula, J. Bačkis jr., E. Vaicekėnas ir kt.

Jiems visiems už nuoširdų darbą labai dėkojame.

A. L. C. V-ba.

MADŲ PARODA

Mūsų kolonijos jaunimas ruošiasi studijų savaitei į Braziliją sekančių metų pradžioje. Visu uolumu renkamos tam lėšos, nes kelionė brangi, o norinčių vykti apie pusę šimto.

Lapkričio 25 d. įvykusi madų paroda pateisino rengėjų pastangas — gautas pelnas papildė kelionės fondą ir parodytoji madų elegancija patenkino publikos skonį, kurioje matėsi ir tikrų specialistų. Buvo parodyti naujieji papildymų kostiumai, sportinės tados, puošnios šventinės ir vakarinės suknišos.

Prieš parodai prasidedant H. Levanavičius ir A. Zienkaitė apibūdino parodą ir jos tikslus. Jie pristatė publikai ir madų defilėtojas — gražias, simpatingas lietuvaite.

Pabaigoje pasirodė ir mažųjų grupė, kuri nusipelnė didelių plojimų. Šeimyniškos vaišės tęsėsi iki vėlyvos nakties.

Džukė

• Gruodžio 23 d. 21 val. mūsų salėje įvyks inžinierių, šiais metais baigusiu Buenos Aires universitetą, Tarptautinis Šokių Festivalis. Tarp baigusiu yra ir mūsų tautietis inž. G. Kliuga. Festivalis ruošiamas baigusiujų kelionei į Europą paremti.

ARGENTINOS LIETUVIŲ CENTRO draugijos vienybė ir veikimu turime dabar rūpintis daugiau, negu bet kada. Susiklausymas ir draugiškumas turi mums vadovauti.

Narės ir nariai, turime lygias teises šioje mūsų organizacijoje. Bendras darbas ir pastangos išugdė stiprią mūsų šeimą. Šiandien yra kuo pasididžiuoti.

Kas du metai renkame naują valdybą. Kiekviena valdyba atlieka savo uždavinį ko geriausiai, rūpestingai vykdydama draugijos užsimojimus. Dabar, šių metų laikotarpy vienas laikraštis vis puola mūsų dabartinę valdybą, ir tai ne vien tik vietiniais "šūkavimais", bet dar pasikviečia pagalbą net iš Kanados.

Mes visi gerai matome, kur vairuojamas mūsų L. Centras. Mes valdybą išrinkome, mes jai turime ir padėti. Padėti darbu, patarimais, bet ne puolimais. Yra aišku, kaip aksioma, kad kuomet puolama valdyba, esame užpul-

ADROGUE

Iki šiol svarbesni liet. kolonijos branduoliai buvo Avellanedoje, Villa Lugano, Lanus, Berisso. Paskutiniu laiku lietuviškas judėjimas pradeda stipriau reikštis ir Adroque bei Temperley miestuose. Čia gyvena didesnis skaičius veiklesnių birutiečių, keleta šeimų, kurios remia lietuviškas pastangas ir ypač daug prisideda prie lietuviškos veiklos "Aušros" choras, jau nuo seniau veikiantis ir vadovaujamas I. Valantinavičiaus ir kuriami Senelių Namai. Juose vyksta choro repeticijos, Namų komiteto pasitarimai, arbatėlės, nusipelnusių asmenų pagerbimai.

Lapkričio 26 tų Namų sodelio paunksmėje buvo suruošti asado pietūs, sutraukę skaitlingą būrį mūsų visuomenės.

Pasistiprinę pietumis aktyvesnėi Senelių Židinio bendradarbiai persikėlė į pp. Gražulevičių namus, kur buvo aptarta naujų gyventojų priėmimo galimybes, stovybos klausimai ir šio Židinio propagavimas platesnėje lietuvių visuomenėje.

Labai linkėtina, kad Adroque taptų stipriu, negežtančiu lietuvišku Židiniu šioje apylinkėje ir kad jo šilima sklistų ko plačiau!

Rugiagėlė

JULIJAI SKURASKAITĖI 80 METŲ

Kiti penkis kryželius sunkiau neša ant savo pečių, negu Julija aštuonis. Ji, atrodo, jau ištyrė gyvenimo paslaptį. Pasidarė pati savo gydytoja. Rašo ir skaito be akinių. Visados kupina ryžtingo optimizmo, ryškių idėjų, projektų. Maloni kalboje siaurame ratelyje, bet jei reikia skaitlingesniam publikai tarti žodį, ji irgi kalba be rašto. Taip ir šio sekmadienio pavakarį, lapkričio 26, aiškiais, nuoširdžiais sakiniiais dėkojo ją sveikinusiems šios gražios sukakties žmonėms. O vaišių dalyvių ir sveikintojų buvo daug — spaudos ir organizacijų atstovai, Lietuvių Židinio pirmininkas V. Grigaitis, birutiečių atstovė G. Macaitienė ir kiti. Ilgą laiką Namų sodelyje skambėjo sutartinės, kurias vedė Ona Vanagienė, Julijus Ascila, Pijus Gudelevičius, Rikardas Jasiulis ir kiti jų mylėtojai.

Linkime mūsų simpatingajai sukaktvininkei dar daug skaidrių rudenėlių sulaukti!

ATSILIEPKI, LIETUVAITE!

Mano jaunystė prabėgo kovojant su priešu, dirbant ir keliaujant. Dabar turiu 52 metus ir pakankamai išteklių (Argentinos valiuta virš 10 milj.). Ieškau gyvenimo draugės, kuri surištų savo likimą su manuoju. Gyvenima baigti pasiryžęs Kanadoje, kur dabar gyvenau.

Šio laikraščio redakcija painformuos plačiau.

ti visi nariai. Valdybą išrinkome balsavimu, parodydami jai pasitikėjimą. Tik 7 balsai buvo balti — prieš, o virš šimto už. Tai kodėl dabar turime klausyti puolimų per spaudą? Mes, A. L. Centro nariai, turime atsakyti. Klausiu — ar turime remti tą spaudą, kuri mus ir valdybą puola? Ar turime mokėti pinigų, kad mus juodintų ir iš mūsų juoktųsi?

Nariai ir narės, tvirtai stovėkime su mūsų Valdyba ir visa draugija! Remkime ją ir pritarime! Jei kuriam puolikui nepatinka, kas draugijoje yra daroma, tas mums, nariams, yra nereikalingas. Manau, kad daugelis paseks tų narių pavyzdį, kurie jau senai nuo puolikų atsiskė.

Arg. L. Centro narys

J. Švenčionis

Boulogne sur Mer, 22/11/67.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — A. Steigvilas, Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autorius prašant. Kaina: Argentinoje metams \$ 700.- administracijoje, \$ 770.- namuose, Urugvajuje met. 150 ur. p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

Metai XX — Nr. 415

1967 m. gruodžio mėn. 11 d.

Š. AMERIKOS LIETUVĖ MİRĖ BUENOS AIRES

Čikagietis Juozas Bertulis, muzikas ir Lietuvos kariuomenės atsargos karininkas, su kitais artimaisiais spalio 19 d. išlydėjo savo žmoną Eugeniją ekskursijon į Pietų Ameriką. Visi linkėjo "linksmai keliauti ir laimingai grįžti". Atskridus į Buenos Aires antrą dieną ištiko ją širdies priepuolis ir ligoninėje mirė. Nesant čia artimųjų palaikai buvo sudėginti. Šeima gavusi taip liūdną žinią pradėjo rūpintis palaikų pagabenimu į Čikagą. Tačiau formalumai ilgi ir komplikuoti.

Reiškiame mūsų nuoširdžią užuojautą p. J. Bertuliui ir šeimai dėl taip skaudaus ir netikėto smūgio.

ŠIOJ KOLONIJŲ

• Mok. Zuzana Vanagaitė, pasibaigus mokslo metams, buvo išvykusi lėktuvu į Mendoza, o iš ten aplankė San Juan, Andų kalnus ir dalyvavo automobilių lenktynių užbaigime.

• Seselė Aloyza, studijų stipendijų viršininke, iš Kordobos buvo nuvykusi į Mendoza sutvarkyti tenykščių reikalų. Paskui atvyko į Buenos Aires, o iš čia išvyko į Neuquen, iš kur tikie aplankyti ir San Carlos de Bariloche. Iš ten grįžus ruošis kelionei į Š. Ameriką.

• Motina Teofilė, seselės Angelika ir Carmen, po mokslo metų pabaigos sutvarkiusios Liet. Parapijos mokyklą, išvyko 6 dienų dvasiniam atnaujinimui. Prie jų prisidėjo ir ses. Zuzana, atvykusi iš Rosario.

• Amelia Aneliauskaitė ir A. Guerrero džiaugiasi susilaukę antrosios dukters, kuriai duotas Silvia Aleksandra vardas. Jos sesutė Alicia Monika jau turi 6 metukus.

• Juozas Bartkus, kuris laikas buvo varginamas širdies sutrikimų ir aukšto kraujo spaudimo. Sveikatos sustiprinimui paguldytas Fiorito ligoninėje. Kadangi neturi artimesnių asmenų, tai jo kaimynė Marta Andriuskevičienė rūpinosi juo namuose sergant ir patalpiniu ligoninėje. Jo prašymu buvo iškviestas J. Papečlys iš Rosario.

• Martos Andruskevičienės vienintelė duktė Ana, ištėkėjusi už mechaniko Valentino Račiūno, jau 11 metų gerai gyvena Čikagoje. Augina du vaikučius.

• LC pirm. Liudas Mičiudai su šeima keletai dienų buvo išvykę poilsui į Mar del Plata. Pasidžiaugęs jūra ir saule, nauja energija grįžo prie savo pareigų.

PADĖKA

• Praėjus sunkiems ligos ir galvos operacijos momentams ir baigdamas gyti, su dėkingumu prisimenu kun. Vytautą Palubinską, kuris rekomendavo šios srities specialistą — gydytoją, man nuolat pagalbėjusią Danutę Sabunaitę, kun. R. Balnį, Pijų Gudelevičių, Onytę Grigaliūnaitę padėjusią man finansiniais, Tėvus Marijonus ir visus lankytojus, kurie neužmiršo manęs ligos metu. Visiems tariau nuoširdų ačiū.

Balys Gokas

• Sustiprėjęs po operacijos muz. V. Rymavičius vėl pradeda eiti savo pareigas. Gruodžio 15 d. 20 val. Liet. Parapijos patalpose įvyks Šv. Cecilijos choro repeticijos, pasiruošiant Kalėdų šventėms ir vasario 16 minėjimui, o gruodžio 23 d. 17 val. L. C. "Aušros" ir "Šv. Cecilijos" chorų bendra repeticija L. C. rūmuose Tabarė 6950. Visi choris-tai ir choristės prašomi būtinai dalyvauti.

MUZIEJAUS RĖMĖJAS

Inž. Leonas Kybartas, viešdamas Argentinoje, su p. Janina Giedraityte aplankė Lietuvių parapiją, "Laiką" ir Tautinį Muziejų. Tapo sužavėtas ir nustebintas eksponatų gausumu ir jų meline istorine verte.

Muziejaus geresniam išlaikymui ir patalpų atnaujinimui inž. L. Kybartas paaukojo 100 dolerių. Muziejaus remonto darbai neseniai baigti, stogas beveik iš naujo užlietas, sutaisytos sienos ir visas išdažytas. Už taip didelę auką inž. L. Kybartui reiškia nuoširdžią padėką.

Tėvai Marijonai
ir Muziejaus Vadovybė

Mūsų ligoniai

• Marija Simanauskienė, 27 lapkričio turėjo gana rimtą operaciją Fernandez ligoninėje, Palermo. Sūnaus dr. Jono, marčios Irenės ir kitų artimųjų globojama ir lankoma po truputį stiprėja.

• Antanas Petrulis, 83 metų amžiaus, visą laiką jautėsi labai stipriai, tačiau paskutiniu laiku jį užpuolė įvairios negalios — kraujo išsiliejimas smegenyse, dalinis paralyžius, vėliau plaučių uždegimas, širdies sustreikavimas. Dabar vėl viską baigia nugaltėti ir taisosi.

• Feliksas Klevikas, jau treči metai dėl dalinio paralyžiaus yra patalpintas ligoninėje — prieglaudžio Cottolengo Argentino, Pabellon Ferrando, Claypole FC. Roca. Jo draugai ir pažįstami turėtų atrasti valandėlę laiko aplankyti mūsų tautietį nelaimės ištiktą.

• Juozui Rudačiui, Alvear ligoninėje lapkričio 4 d. buvo padaryta trūkiu (hernia) operacija, kuri gerai pavyko ir ligonis jau namuose greitai stiprėja. Už keletos dienų vėl žada grįžti prie LC bibliotekos vedėjo pareigų.

PADĖKA

Lietuvių Parapija turėdama daug įvairių įsipareigojimų ir darbų, susilaukia iš mūsų tautiečių įvairios pagalbos darbu ir kitais patarnavimais, kuriuos atlieka visiškai veltui. Taigi nuoširdžiai dėkojame: Jonui Grigaliūnui už lentų nudažymą, Enrikui Bagdonui už salės aparatų taisyimą, Povilui Savickui už padirbimą mašinai ašies, Danutei Sabūnaitėi ir Pranciškai Gailiūnienei už švartos palaikymą, Izidoriui Grinui ir Jonui Kuojai už įvairią pagalbą, Valerijai Rastauskienei už rūbų lyginimą ir taisyimą; Julijai Karaniauskienei, Karolinai Krutienei ir P. Gailiūnienei už sodo priežiūrą, ir visoms bei visiems darbu bei auka prisidėjusiems tariame lietuvišką ačiū.

Tėvai Marijonai